కంపనపడ్డ కాకి

గాయత్రి ఎట్లా వుందో!

నడుస్తున్న మార్గరెట్ క్షణకాలం తడబడింది. తన ఇంటినుంచి గాయత్రి ఇంటికి మధ్య దూరం వందగజాలకు మించి వుండదు. అయినా అయిదార్నిమిషాల నుంచి ఆమె నడుస్తూనే వుంది. మధ్య మధ్య తడబడుతూనే వుంది.

గాయత్రి ఎట్లా వుందో!

ఎట్లా వుంటుంది– బహుశా బతికేవుంటుంది. లోతైన గాయం చేసి బైటపడ్డ బాకు చివర్న బిక్కుబిక్కుమనే నెత్తుటి మరకలా ఇంట్లో ఏదో ఒక మూల్న ఎలాగొలాగ వుండే వుంటుంది. అసలే మొండిది. అంత త్వరగా చావదులే అన్న భరోసా మార్గరెట్ ఆలోచనల్లో ఎక్కడో తళుక్కుమంది.

గాయత్రి వుండే ఇల్లు దగ్గరపడింది.

బతికున్న గుండెకాయని భద్రంగా అరచేతిలో పట్టుకున్న పసిదానిలా మెట్లవేపు నడిచింది మార్గరెట్. ఆమె ఏడవడం లేదు. కాని ఏడుపు లాంటిదేదో ఆమె కాళ్లకు చుట్టుకుని అడుగుల్ని అడుగుల్లా పడనివ్వడంలేదు. గాయత్రిని చూడగానే ఏం మాట్లాడాలి? కాళ్లు మెట్లెక్కుతున్నాయి.

నగరానికి దూరంగా నగరంలో భాగంగానే వున్న ప్రాంతం అది. పొట్ట గడవడం కోసం రాష్ట్రంలోని ఇతర ప్రాంతాలనుంచి వలసవచ్చినవాళ్ళు ప్రధానంగా కనిపిస్తారక్కడ. అక్కడ ఫ్యాక్టరీలున్నాయి. కార్పొరేట్ ఆఫీసులున్నాయి, ఆస్పత్రులున్నాయి. సినిమాహాళ్లున్నాయి. కూరగాయల మార్కెట్లున్నాయి. మాంసం దుకాణాలున్నాయి. అన్ని కులాలవాళ్లున్నారు. అన్నివర్గాల వాళ్ళున్నారు. అందరినీ మించి ఒళ్ళు పెంచడమే పనిగా పెట్టుకున్న దాదాలు, రౌడీలు వున్నారు. ఎంత తప్పించుకు తలొంచుకు పోతున్నప్పటికీ వాళ్ళ బారిన పడే ఆడపిల్లలున్నారు. వాళ్లలో మార్గరెట్, గాయత్రీ వున్నారు.

ఇద్దరూ అందంగా వుంటారు. వయస్సు పాతికేళ్ళకి అటూ ఇటూగా వుంటారు. ఒకే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నారు. ఒకే వీధిలో వుంటున్నారు. ఆఫీసుకు నడిచే వెళ్ళొస్తుంటారు. దాదాపు మూడేళ్ల సహవాసం. ఎక్కువ తక్కువ కులాల ప్రస్తావన వాళ్ళమధ్య రాలేదు గానీ గాయత్రి వాళ్ళింట్లో వచ్చింది. మాటల రూపంలో కాదు, చేతల రూపంలో. మొదటిసారి మార్గరెట్ ఇంటికెళ్ళినపుడు గాయత్రి వాళ్ల నాన్న, అమ్మ ఎంతో ప్రేమగా ఆహ్వానించారు. ఫలహారం చేతికందించారు.

"ఈమె నా ఫ్రెండు, కొలీగ్ మార్గరెట్. ఆఫీసులో అందరం ముద్దుగా మ్యాగీ అని పిలుస్తాం" అని గాయత్రి పరిచయం చేసిన తర్వాత మార్గరెట్ చేతికి అందించబోయిన నీళ్ళ గ్లాసు చటుక్కున నేలమీద పెట్టి చరచరా లోపలికెళ్ళిపోయింది ఏదో పనున్నట్టుగా గాయత్రి వాళ్లమ్మ. అది ఇద్దరూ గమనించారు. మార్గరెట్ కన్నా గాయత్రి ఎక్కువ బాధపడింది. ఆ బాధను **చేతికొద్దీ** బలవంతాన ఎటైనా విసిరేసి హాయిగా **ఎప్పట్లా** మాట్లాడుకుందాం అనుకుంటుండగా **తన కూతు**రుకు పింగాణీ కప్పులోను, మార్గరెట్‌కి ఓ సొట్టపడ్డ గ్లాసులోను కాఫీ పట్టుకొచ్చింది గాయత్రి వాళ్ల అమ్మ. ఆ గ్లాసునూ నేలమీంచే అందుకుంది మార్గరెట్.

శతాబ్దాల క్రితం ఎప్పుడో సీసం పోయించుకున్న పురాస్మృతి మార్గరెట్ చెవుల్లో సలసలమంది. కాఫీ వేడిగానే వుంది.

గాయత్రి పెద్దగా మాట్లాళ్లేదు. వాళ్ళమ్మ మాత్రం కుర్చీ దూరంగా లాక్కుని ఎంతో ఆప్యాయంగా మాట్లాడింది. మార్గరెట్ తల్లీతండ్రీ కారంచేడులో సమాధులుగా మిగిలినందుకు, ఎంతో బాధపడింది. స్వశక్తితో చదువుకుని ధైర్యంగా ఉద్యోగం చేసుకుంటూ ఒక్కర్తే వుండగలుగుతున్నందుకు అభినందించింది. ఆమె మాటల్లో ఎక్కడా తెచ్చిపెట్టుకున్నతనం లేదు. కులంకాని అమ్మాయి తన ఇంట్లో కూర్చుని మాట్లాడుతూ వుందన్న ఇబ్బందీ ఫీలవుతున్నట్టు లేదు. కానీ ఆమె భౌతికంగా దగ్గరగా వున్నా మానసికంగా కొన్ని యోజనాల దూరంలో వుంచి 'చాచ్చాచ్చా'

అంటూందని మాత్రం మార్గరెట్‌కి స్పష్టంగా తెలుసు. ఒంటరితనానికైనా సిద్ధమే కాని ఇలాంటి వాతావరణాన్ని అస్సలు భరించలేదు. ఆ విషయాన్నే ఆ మర్నాడు ఆఫీసులో గాయత్రితో వీలైనంత సున్నితంగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించింది మార్గరెట్.

"సారీ మ్యాగీ మావాళ్ళది ఒట్టి చాదస్తం. అఫ్ కోర్స్ నిన్న నువ్వు ఇంటికెళ్ళిపోయాక మా అమ్మకు బ్రెయిన్‌వాష్ చేశాన్లే. మళ్ళీ మళ్ళీ ఇంటికి పిల్చి నిన్ను అవమానించడం నాకిష్టంలేదు. తీరిక దొరికినప్పుడు నేనే మీ ఇంటికొస్తుంటాన్లే. దగ్గరేగా!" అంటూ మల్లెలా నవ్వింది గాయత్రి.

ఈ ఒప్పందం మార్గరెట్‌కి నచ్చింది. అప్పట్నుంచి ఆఫీసుకు వెళ్తున్నప్పుడు గాయత్రి మార్గరెట్ ఇంటికి రావడమూ, ఇద్దరూ కలిసి ఆఫీసుకు వెళ్ళడమూ, ఆఫీసు అయిపోయాక ఇంటికెళ్ళేముందు గాయత్రి స్నేహితురాలి ఇంట్లో కాస్సేపు గడపడమూ అలవాటైపోయింది.

మార్గరెట్ ఇంటికి దగ్గర్లో టీ దుకాణం ఒకటి వుంది. ఆమధ్య కొంతకాలం నుంచి అక్కడ యాదగిరి బృందం చేరడం, ముఖ్యంగా సాయంకాలప్పూట ఆడాళ్ళను వేధించడం మొదలెట్టారు. గాయత్రికి కాస్త కోపమెక్కువ. ఒకరోజున యాదగిరి బృందాన్ని పట్టుకు దులిపేసింది. దాంతో నాలుగైదురోజులు వాళ్లు పత్తాలేరు. ఈసారి ఒక కొత్త వ్యక్తిని వెంటేసుకుని వేధింపులు మళ్ళీ మొదలెట్టారు.

"చూడండి" మార్గరెట్ వాళ్ళతో చాలా సభ్యమైన

ఈవారం కథ

—పైడి తెరేష్‌బాబు

"పోతా పోతా... పొయ్యేముందు జర్ర నీకు ఫస్ట్ నైట్ జేసి మల్ల పోతా" నెమ్మదిగా తన వాళ్ళకు మాత్రమే వినపడేలా అన్నాడు యాదగిరి.

రీతిలో సవ్యమైన మాటల్తో చెప్పడానికి ప్రయత్నించింది. "కామెంట్లు చెయ్యొద్దని నేను శాసించను. జోకులెయ్యవద్దనీ చెప్పను. కామెంట్లు, జోకులు విని మేము కూడా సరదాగా నవ్వుకుని ఎంజాయ్ చేసేట్టుండాలి గానీ వాటిని తల్చుకుని పార్లి పార్లి ఏడ్చేట్టు వుండకూడదు. ఒకచోట వుండేవాళ్ళం. గొడవలెందుకు!"

యాదగిరి బృందం ఆమెతో వాదనకు దిగలేదు కానీ గాయత్రే గభాల్న నోరుజారింది. "వీళ్ళకు చేసే హితబోధా దున్నపోతు మీద కురిసే వర్షమూ ఒక్కటే."

ఆ మాటకు అంతా రియాక్టయ్యారు.

"ఏందీ! మల్లీ అను"

"పోరా" అంది గాయత్రి వళ్ళబిగువున అక్కణ్నించి కదుల్తూ.

. "పోతా పోతా... పొయ్యేముందు జర్ర నీకు ఫస్టునైట్ జేసి మల్ల పోతా" నెమ్మదిగా తన వాళ్ళకు మాత్రమే విన్పించేట్టు అన్నాడు యాదగిరి. అనడంతో ఊరుకోలేదు. అన్నంతపనీ చేశాడు.

రేప్!

అత్యాచారం

విచ్చుకత్తుల బెదిరింపుల్లేవ్! వికటాట్టహాసాల్లేవ్! ప్రతీకారం తాలూకు డైలాగుల్లేవ్! వీలున్నంత పాశవికంగా... పబ్లిగ్గా, బేఫికరుగా పూరేకును వేళ్ళమధ్య నలిపినంత సులువుగా గాయత్రిని రేప్ చేశాడు యాదగిరి.

ఇది జరిగి రెండురోజులయింది.

మార్గరెట్‌కి తెలిసి రెండు గంటలయింది.

మూడురోజుల క్యాంప్‌నుంచి ఆవేళే తిరిగొచ్చిందామె. అలవాటు ప్రకారం ఆఫీసుకెళ్లే ముందర గాయత్రి కోసం ఎదురుచూసింది. సెలవు పెట్టిందేమోననుకుని ఆఫీసుకెళ్లింది. వెళ్ళగానే ఈ వార్త. ఆస్పత్రిలో వుందని అడ్రసు చెప్పారు. ఆస్పత్రికెళ్ళింది. పొద్దుటే ఇంటికి తీసుకెళ్ళారని చెప్పారు ఆస్పత్రివాళ్లు. నేరుగా తన ఇంటికొచ్చింది. గాయత్రిని చూడాలనుంది. గాయత్రివాళ్ల తల్లిదండ్రుల్ని చూడకూడదని వుంది. కొద్దిపాటి వూగిసలాట తర్వాత గాయత్రివాళ్ల ఇంటికి బయలుదేరింది.

కాలింగ్‌బెల్ నొక్కింది మార్గరెట్.

కొద్దిక్షణాల తర్వాత తలుపు తెరుచుకుంది.

గాయత్రివాళ్ళమ్మ! మొహం పీక్కుపోయి వుంది. ప్రవాహం ఎండిపోయిన ఇసుకమేటలు వేసినట్టు కళ్లు వుబ్బివున్నాయి. మాటల్లేవు. చేత్తో ఒక గదికేసి చూపించింది. మార్గరెట్ అటువైపు నడవబోతుండగా "చెప్పలు బైటవిడిచి రామ్మా" అంది.

మార్గరెట్ ఉలిక్కిపడి చూసింది. కొద్దిక్షణాల్లో తేరుకుని చెప్పలు బైట విడిచి వచ్చింది. ఆమెతో పాటు గాయత్రి వాళ్ళమ్మ కూడా గదిలోకొచ్చింది.

అటుతిరిగి పడుకుని వుంది గాయత్రి. మెలకువతోనే వుంది.

రెప్పవేత మరచిపోయి ఆమెనే చూస్తూ వుంది మార్గరెట్.

"గాయత్రీ!" పిల్చింది తల్లి.

గాయత్రినుంచి బదులులేదు.

"మ్యాగీ వచ్చిందే!"

గాయత్రి శరీరంలో సన్నని కదలిక.

"కూర్చోమ్మా!" అని చెప్పి గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది తల్లి.

మార్గరెట్ నెమ్మదిగా బెడ్‌మీద కూర్చుంది.

మౌనం!

ఏ శబ్దం చేస్తే ఏ గుండె ఎన్ని ముక్కలౌతుందోనన్న భయంతో గుండె గొంతుకలు కవాటాల్ని మూసేసుకున్నపటి నిశ్శబ్దం.

"గాయత్రీ!"

ఏడుపు! కత్తి అంచులాంటి సన్నటి ఏడుపు!

గాయత్రి యిటు తిరగలేదు. మొహాన్ని చేతుల్లో దాచుకుని ఏడుస్తోంది.

మార్గరెట్ గొంతులో మాటల్లేవ్. నెమ్మదిగా గాయత్రి భుజమ్మీద చెయ్యి ఆనించింది.

కన్నీళ్ళ పుట్ట పగిలింది.

గాయత్రి గొంతు వెనుక అదిమిపెట్టిన దుఃఖ కవాటాల్ని తన్నుకుని విస్ఫోటనంలా పేలి గదంతా కమ్ముకుపోయింది. మార్గరెట్ బెడ్‌మీంచి చివాల్న లేచి గాయత్రికి ఎదురుగా వెళ్ళి మోకరిల్లి కూర్చుని ఆమె ముఖాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని ఓదార్చాలని ప్రయత్నిస్తోంది. గాయత్రి తల్లి, తండ్రీ పరుగులాంటి నడకతో గదిలోకొచ్చారు. వాళ్ళవెనుకే వచ్చాడు రామభద్రం. యాభయ్యేళ్ళుంటాయి. గాయత్రి వాళ్ల బంధువు కాదుకాని కుటుంబానికి బాగా కావలసినవాడు! బస్తీలో పలుకుబడి వున్న మనిషి. ఒక మతతత్వ రాజకీయ పార్టీతో సంబంధాలున్న వ్యక్తి. అతని గురించి మార్గరెట్ బాగానే విని వుంది.

"ఇప్పటికే అది ఏడు జన్మలకు సరిపడా ఏడ్చిందమ్మా. ఇంకా ఏడిపించొద్దు" అన్నాడు రామభద్రం. అతను మాట్లాడిన ధోరణిలో 'చూశావుగా! ఇహ బయల్దేరు' అనే ధ్వని స్పష్టంగా పలికింది.

గాయత్రికేసి చూసింది మార్గరెట్.

కళ్లు మూసుకునే వుందామె. ధారాపాతంగా నీళ్ళు.

పైకిలేచే ప్రయత్నం చేస్తోందని తెలిసి మార్గరెట్ చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని గుండెలకు అదుముకుంది గాయత్రి.' అప్పుడు చూసిందామె అనాచ్ఛాదితంగా వున్న గాయత్రి గుండెలకేసి. రెండు నెత్తుటి ముద్దలకు అక్కడక్కడా చర్మంతో మాసికలేసినట్టున్నాయి. గోటి రక్కుళ్ళు, చీరికలు, పంటిగాట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి. చర్మానికి ఇవతల అవతల జరిగిన, జరుగుతున్న యుద్ధానికి చిహ్నాల్లా వున్నాయవి. మిగతా శరీరం, శరీరాన్ని మోసే

గుండె ఎట్లా వున్నాయో!

గాయత్రి గాయత్రిలా లేదు. క్రూరమృగం కోరల్లో చిక్కుబడిన కుందేలు పిల్లలా వుంది.

"ఎట్లా జరగనిచ్చారీ దుర్మార్గాన్ని. ఇంతమందీ వుండి..." మార్గరెట్ గొంతులోంచి అరుపూ ఏడుపు ఒక్కసారే బైటికొచ్చాయి.

సమాధానం లేదు.

గాయత్రిని పసిబిడ్డని నిమిరినట్టు నిమురుతూ ఏడ్చింది మార్గరెట్.

"వాడింకా పబ్లిగ్గా బోరవిరుచుకుని తిరుగుతున్నాడంట. ఏం చేస్తున్నారు మీరంతా" కసిగా అడిగింది రామభద్రాన్ని.

రామభద్రం పక్కనున్న ఇద్దరికేసి చూసేడు.

"ఏం చేయగలం తల్లీ అర్భకులం. ఇది చూస్తేనా ఆడపిల్ల. అటు చూస్తేనా గుండెలు తీసిన బంట్లు. పరువూ మర్యాదలు పక్కకి నెట్టి బజారుకెక్కితే రేపు దీని భవిష్యత్తేం గాను" అన్నాడు గాయత్రి తండ్రి.

ఆ మాటలకు గాయత్రి చేతుల్ని విసురుగా వదిలించుకుని పైకి లేచింది మార్గరెట్. "ఏమౌతుందండీ. గాయత్రికి పెళ్ళి సంబంధాలు రావు. పెళ్ళి కాదు. అంతేగా"

"అంతేగా అని తేలిగ్గా తీసి అవతల పారేయడానికి ఇదేమన్నా చిత్తుకాగితమా తల్లీ. పరువుగల కుటుంబంలో పుట్టిన ఒక ఆడపిల్ల జీవితం!" అంది గాయత్రివాళ్ళమ్మ.

పెళ్ళికాని కూతుర్ని ఓ పరాయి మగాడొచ్చి చీమన్నలిపినట్టు నలిపేసి వెళ్ళిపోతే వాడి చేతులు నరకాల్సింది పోయి, చేతులు నలుపుకుంటూ ఈ పిల్లకు పెళ్ళెట్లా అవుతుందోనని మల్లగుల్లాలు పడుతున్న ఆ తల్లిదండ్రుల్ని చూసి అసహ్యంగా మొహం తిప్పేసుకుని చరచరా బైటికొచ్చింది మార్గరెట్. ఆ క్షణంలో ఆమెలో ఎంత ఆవేశం వుందో, ఆమెను ఇంకా మాట్లాడనిస్తే ఏమేం మాట్లాడుతుందో, చెయ్యనిస్తే ఏమేం చేయగలదో సరిగ్గా అంచనాకట్టినవాడు రామభద్రం.

* * *

"... ఇవాళ గాయత్రికయింది. రేపు ఇంకోళ్ళ కవుతుంది. దాదాల జోలికి పోతే ఏమౌతుందోనని పిరికిపందల్లా చేతులు ముడుచుక్కూర్చుంటే రేపు ఏ ఆడపిల్లా ఆడపిల్లలా ఈ బస్తీలో తిరగలేదు. ఆ యాదగిరిగాడ్ని, వాడి బ్యాచిని ఆడోళ్ళమే అందరం కలిసి పొర్లిచ్చి పొర్లిచ్చి తన్నాల" అంది మార్గరెట్ ఆవేశంగా.

ఆ ఇంట్లో చేరిన ఆడాళ్ళంతా ఏదో మాట్లాడాలన్న ఆవేశంతో తలమునకలై వున్నారు. వాళ్ళంతా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో ఒక విధంగా యాదగిరి బృందం తాలూకు వేధింపులకు గురైనవాళ్ళే!

"అందరం కలిస్తే అదేమంత కష్టమైన పని కాదమ్మాయ్. వాణ్ణొక్కణ్ణే తంతే కేవలం వాడు మాత్రమే భయపడ్తాడు. పగ సాధింపుగా ఇంకో అఘాయిత్యానికైనా పాల్పడగలడు. అట్లా కాదు. వాడికీ వాడిలాంటి పోకిరీ వెధవలకి బుద్ధొచ్చేట్టు పెద్దయెత్తున ఆందోళన జరగాల" అందొకావిడ.

ఆవిడ మాటల్ని దాదాపు చాలామంది సమర్థించారు. అప్పటికప్పుడు కొన్ని తీర్మానాలు కూడా చేశారు. మర్నాడు ఏమేం చెయ్యాలో చర్చించుకుని ఎవరిళ్ళకి వాళ్ళు వెళ్ళబోతుండగా గాయత్రివాళ్ల నాన్న వచ్చాడు.

"ఇది మా కుటుంబ సమస్య. దీన్నెట్లా పరిష్కరించుకోవాలో, పరిష్కారం దొరక్కపోతే కట్టుకట్టుకుని ఏ గంగలో దూకాలో మేం తేల్చుకుంటాం. దయచేసి మీరెవరూ తొందరపడి ఈ విషయాన్ని రచ్చకీడ్చవద్దు. ప్లీజ్" అన్నాడు.

"సారీ సార్. ఇది కేవలం మీ కుటుంబ సమస్య ఎంతమాత్రమూ కాదు. ఈ బస్తీవాసుల సమస్య. మళ్ళీ మాట్లాడితే ఈ దేశంలో వున్న ఆడాళ్ళందరి సమస్య. మీ ఇష్టాయిష్టాలతో మాకు ప్రమేయం లేదు. గాయత్రి బాధని నిజంగా మీరు అర్థం చేసుకోగలిగితే మీరు ఇట్లా మాట్లాడరు. ఎవళ్ళేం అనుకున్నాసరే మేం ఆందోళన చేసితీరతాం" తెగేసి చెప్పింది మార్గరెట్.

ఆ రాత్రి రామభద్రం వచ్చాడు.

"చూడమ్మాయ్. నీ ధైర్యాన్ని అభినందిస్తున్నాను" అన్నాడు.

అతని మాటలకు మార్గరెట్ ఆశ్చర్యపోయింది.

"నువ్వు తలపెట్టిన ఆందోళనని ఎంత దూరం తీసుకుపోతావో తీసుకుపో. అంతదూరం నేనూ మీతోనే వస్తాను. గాయత్రి వాళ్ళ తల్లిదండ్రులకు నేను నచ్చజెబుతాను. ఆందోళనకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు నేను దగ్గరుండి చూస్తాను"

రామభద్రం మాటలు నమ్మడానికి మార్గరెట్‌కి చాలా సమయం పట్టింది. మార్గరెట్‌ని నమ్మించడానికి రామభద్రానికి మాత్రం చాలా తక్కువ సమయమే పట్టింది.

* * *

ఆందోళన మొదలయ్యింది. యాదగిరి బృందం అరెస్టయింది. వార్తలు సిటీ ఎడిషన్స్‌లో వచ్చాయి. నగరం ముక్కుమీద వేలేసుకుంది. రామభద్రం మీటింగులు జరిపించాడు. వాటిలో మార్గరెట్ మాట్లాడింది. అగ్ర నిమ్నవర్ణాల తేడాల్లేకుండా అందరూ 'పోరాటం'లో పాల్గొనాలని పిలుపునిచ్చింది. ఆ పిలుపును వందలాది మైకుల్లోంచి వినిపించాడు రామభద్రం.

పత్రికల మెయిన్ ఎడిషన్స్‌లో వార్తలొచ్చాయి. వార్తల్లో రామభద్రం స్టేట్‌మెంట్లున్నాయి. ప్రదర్శనల ఫొటోలొచ్చాయి. వాటిలో రామభద్రం మొహం ప్రముఖంగా కనిపించింది. రామభద్రం ఇప్పుడొక ప్రముఖ నాయకుడు.

యాదగిరి బృందాన్ని వెంటనే శిక్షించకపోతే ఆమరణ నిరాహార దీక్షకు దిగవలసి వస్తుందని ఆందోళనకారులు హెచ్చరించడంతో విషయం హోం

NORTH INDIA TOURS

		Frequency	Fare Rs
1.	Delhi-Badrinath-Kedarnath-Gangotri-Yamunotri-Delhi	Every Friday	* 2,500
2.	Delhi-Badrinath-Kedarnath-Delhi	Every Mon/Fri	* 1,300
3.	Delhi-Allahabad-Varanasi-Gaya-Ayodhya-Delhi	Every Friday	2,000
4.	Delhi-Simla-Kulu-Manali-Chandigarh-Delhi	Every Friday	2,000
5.	Delhi-Agra-Ajmer-Pushkar-Delhi	Mon / Thu	650
6.	Delhi-Mussoorie-Haridwar-Rishikesh-Delhi	Tue / Fri	400

Fare includes Dormitory accommodation, Transport & Guide services.
• Veg.South Indian Meals will be served on tour at extra payment. We are running LTC Tours for Central Govt. employees in collaboration with ITDC. All Tours are by Super Deluxe Buses, starting from our New Delhi Office. Contact our Offices at Madras Ph: 564864, Bangalore Ph: 2262633, Hyderabad Ph: 227233 and Vizag Ph: 545565 for advance Reservations. మీరు ఢిల్లీ వచ్చినపుడు అధునాతన సౌకర్యములతో నిర్మించబడిన 100 రూములు గల "హోటల్ సదరన్" లో బస చేయండి. ఢిల్లీలో రుచికరమైన తెలుగు భోజనం మా హోటల్లోని " అమరావతి / సుప్రభాత్ " రెస్టారెంట్లలో లభించును.

SOUTHERN TRAVELS/HOTEL SOUTHERN

Recognised by Dept. of Tourism, Govt. of India, New Delhi.

ఢిల్లీలోని తెలుగు వారి ప్రముఖ వాణిజ్య సంస్థ

18/2, Arya Samaj Road, W.E.A, Karol Bagh, New Delhi - 110 005
Ph.5739508, 5782932,5724088

No.10, Swarnalok Complex, Near Apsara Theatre, Eluru Road, Governorpet, Vijayawada -520 002
Ph: 62227,66624

SUVARNA

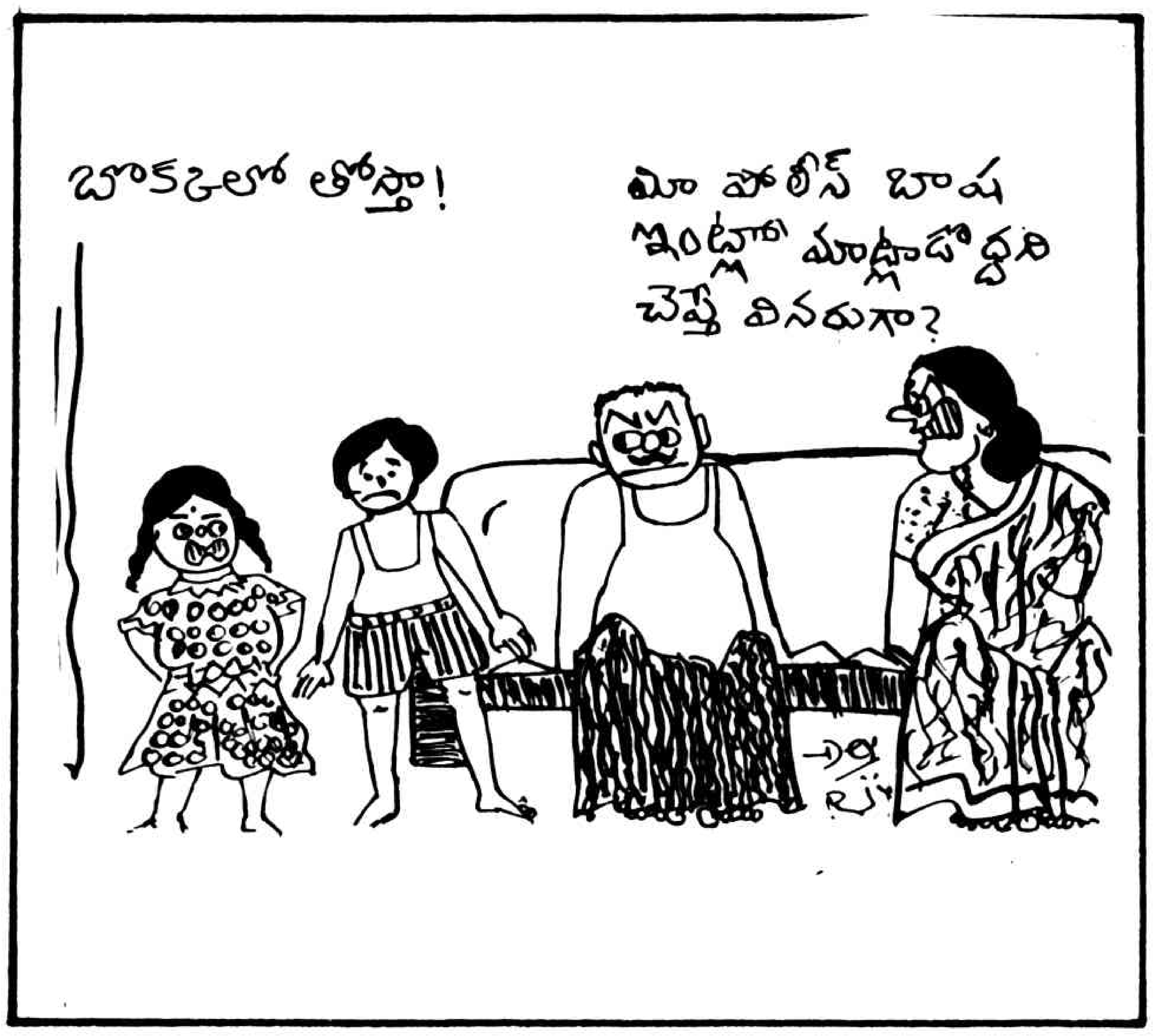

మంత్రి దాకా వెళ్లింది. శాసనసభ సమావేశాల తొలిరోజున ప్రస్తావనకొచ్చింది. రాష్ట్రానికి రాష్ట్రం అట్టుడికిపోయింది. మహిళాసంఘాలు చేతులు కలిపాయి. ఉద్యమం మరింత బలపడింది. దోషుల్ని వెంటనే శిక్షించే చర్యలు తీసుకుంటామని, గాయత్రి కుటుంబానికి ఎన్నివిధాల సహాయపడగలదో అన్నివిధాల సహాయపడుతుందని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది.

కాస్తంత నిద్రపోయే అవకాశం ఆవేళ లభించింది మార్గరెట్‌కి.

ఇక నిద్రపడుతుందనగా–

తలుపుతట్టిన చప్పుడయింది.

రామభద్రం వచ్చాడేమోనని గబగబా వెళ్ళి తలుపుతీసింది.

యాదగిరి!

వెనుక అతని అనుచరులు ముగ్గురు!!

పెద్దగా అరవబోయింది. అప్పటికే నోరు మూసేశారు. మార్గరెట్ పెనుగులాడింది. ఫలితం లేదు. పెడరెక్కలు విరిచి కట్టేశారు. నోట్లో గుడ్డలు కుక్కారు. బెడ్‌మీద వెల్లకిలా పడుకోబెట్టి కాళ్ళూ చేతులూ మంచానికి నాలుగుదిక్కులా కట్టేశారు.

క్రోధంతో, ఆవేదనతో మార్గరెట్ కనుగుడ్లు ఎర్రబడ్డాయి. లావెక్కాయి. ముట్టుకుంటే పుటుక్కున పగిలిపోయే సబ్బునీటి బుడగల్లా వున్నాయవి. మార్గరెట్ మీదికి ఒంగి ఒంటిమీది బట్టలు ఒకటొకటే వొలుస్తూ గుసగుసగా అన్నాడు యాదగిరి "నీ జోలికొచ్చిన్నా? నిన్నేనాడన్నా సతాయించిన్నా? నాకు ఎగేనెస్ట్ ఎందుకైనవ్?' రాంబద్రంగానితో షెరీకైనవ్. బొందలమీదికి దెచ్చుకున్నవ్!" పళ్ళబిగువున చేతికొద్దీ ఆమె చెంపమీద చరిచేడు. ఆమె చెంప ఆమేరకు బుసబుసమని పొంగింది. అమాంతం మృగంలా మీదపడ్డాడు యాదగిరి.

అలా ఒకటి కాదు రెండు కాదు– అయిదు మానవ రంపాలు.

గ్యాంగ్ రేప్!

అరవడానికి ఆమెకు గొంతూ లేదు.

కారడానికి రక్తమూ లేదు.

సాక్ష్యం చెప్పేందుకు ప్రాణమూ లేదు. రికార్డుల ప్రకారం యాదగిరి బృందం పోలీసు కస్టడీలో వున్నారు.

* * *

మర్నాడు– రామభద్రం ఆధ్వర్యంలో కొన్ని వార్తలు ప్రచారమయ్యాయి రహస్యంగా!

మార్గరెట్ 'చావు'కి బస్తీవాళ్ళు చాలామంది చెప్పకున్న మాటల సారాంశం ఇది–

"మార్గరెట్ పైకి చాలా స్ట్రిక్ట్‌గా కనిపించినా చాటుమాటుగా చాలామందితో సంబంధాలున్నాయి. ఒకడితో వుండడం మరొకడికి ఇష్టంలేక ఇద్దరూ తన్నుకుని ఆఖరికి దాని ప్రాణం తీశారు. పాపం పుణ్యం భగవంతుడికే తెలియాలి గాని పిల్లమాత్రం అందరితో కలుపుగోలుగా వుండేది! ప్చ్!"

ఈ మాటలు విని భరించలేక ఆవేశంగా రామభద్రం చొక్కా పట్టుకుంది గాయత్రి.

"నిజం చెప్పు! ఇదంతా నువ్వు ప్రచారం చేసింది కాదూ!?"

"నాకేం తెలుసు. నేనేమన్నా దగ్గరుండి చూశానా?" చింగిలించుకున్నాడు రామభద్రం.

"ఆ యాదగిరిగాడే కక్షగట్టి మ్యాగీని రేప్‌చేసి చంపాడు."

"పోలీసు కస్టడీలో వున్నాడు. వాడెట్లా రేప్‌చేస్తాడు!"

"వాడో, వాడి అనుచరులో ఎవళ్ళో మ్యాగీని రేప్‌చేశారు."

"ఓకే. రేప్ చేశారు. చచ్చిపోయింది. ఇప్పడేం చెయ్యాలంట."

"ఆందోళన జరగాలి. దోషుల్ని శిక్షించాలి."

"బాగానే వుంది సంబడం. ఆందోళన చేసి జాతీయ స్థాయిలో సంచలనం సృష్టించడానికి ఆవిడేమన్నా నైనాసాహ్నీనా? ఆఫ్టరాల్ ఒక క్రిస్టియన్ పిల్ల" అంత ఆవేశంలోనూ నవ్వడానికి ప్రయత్నించేడు రామభద్రం.

"వాడ్డూయూ మీన్?" పళ్ళబిగువున అతనిమీది కెళ్ళింది గాయత్రి.

"అవునమ్మా– నువ్వు అగ్రకులప్పిల్లవి. నీలాంటివాళ్ళకేదైనా జరిగితే అది దేశవ్యాప్తంగా సంచలనం అవుతుంది. నీకు జరిగిందానికన్నా నైనాసాహ్నీకి జరిగిందానికన్నా సజ్జలగూడెం మహదేవమ్మ, సెంట్రల్ యూనివర్సిటీ సునీతలకు జరిగింది నూరురెట్లు దారుణం అని లోకానికంతటికీ తెలుసు. దేశంలో రోజూ జరిగే మానభంగాల్లో మూడొంతులు దళితులకు జరుగుతున్నవే. లోకానికి ఇదీ తెలుసు. మరి ఇవన్నీ ఎక్కడికక్కడ తొక్కి పెట్టబడుతున్నయ్. ఎంచేతనంటావ్? " అని ఓ అగ్రవర్ణపు నవ్వు నవ్వి "అక్కడే వుంది కీలకం. అది నువ్వు అర్థం చేసుకుంటే ఇంత హైరానాపడవు. రెస్ట్ తీసుకో" అనేసి వెళ్ళిపోయాడు రామభద్రం.

శరీరాల్ని రేప్‌చేసే ఒక యాదగిరినీ, ఏకంగా ఒక జాతి జాతినే రేప్ చేసే రామభద్రాన్ని కళ్ళారా చూశాక గాయత్రి రెస్ట్ తీసుకోగలదా?!

(కర్నూలు జిల్లా మద్దికెరలో దళిత యువతి మార్తమ్మపై పాశవికంగా అత్యాచారం చేసి హత్యచేసిన సంఘటనకు నిరసనగా
–రచయిత)

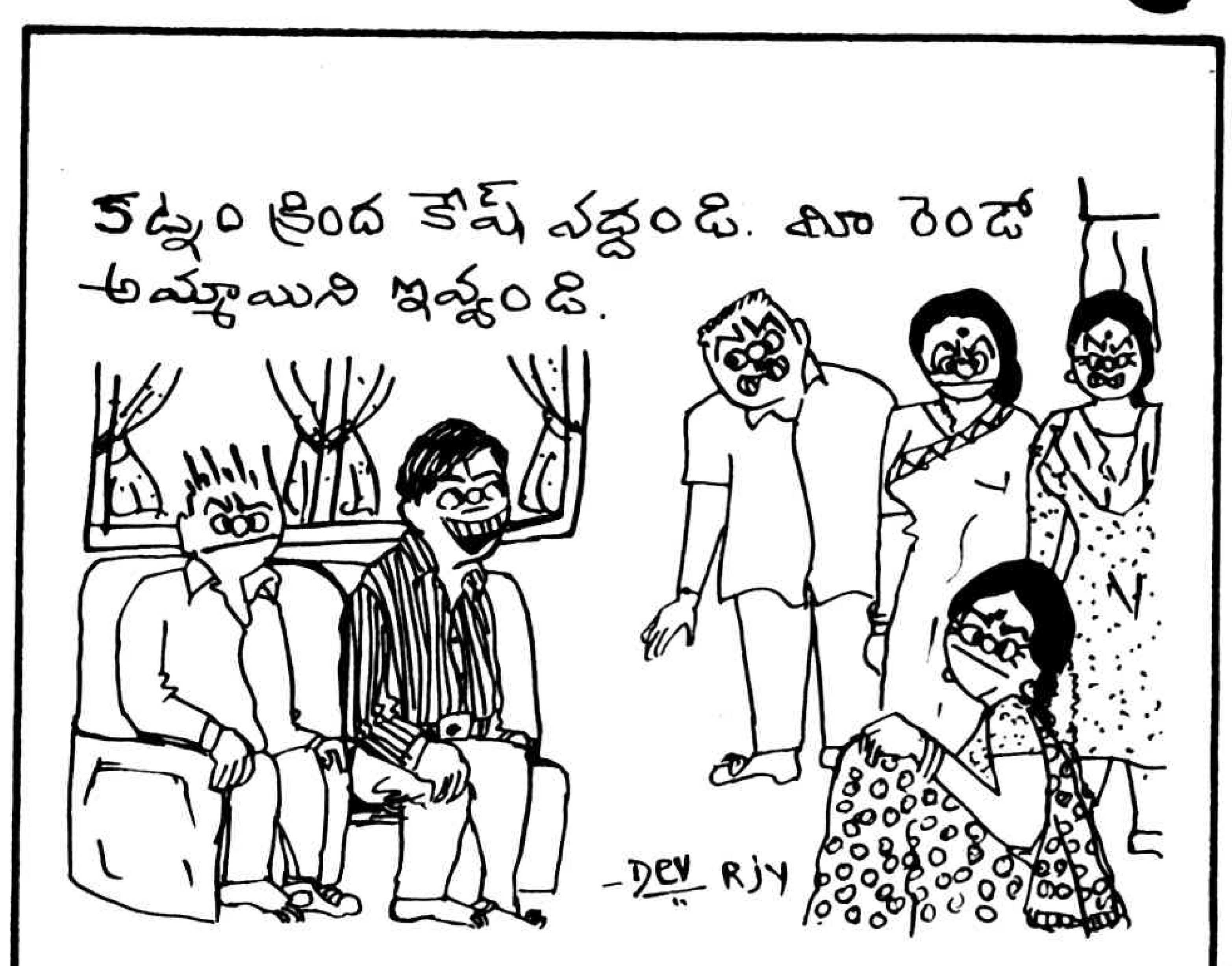

20.9.96 ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక